

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14207

гр. София, 08.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 08.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **6957** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. АПК, във връзка с чл. вр. чл. 68, ал.1

ЗЗДискр.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от проф. Е. Ч., в качеството ѝ на директор на Института по философия и социология, представлявана от адв. П. срещу Решение № 180/11.06.2023 г., постановено по преписка № 52/2023 г. на Комисия за защита от дискриминация, петчленен разширен заседателен състав, с което е установено, на основание чл. 65, т.1 и т.2 ЗЗДискр., че проф. Е. Ч., директор на Института по философия и социология, в качеството ѝ на работодател, е осъществил нарушение на забраната за дискриминация, по смисъла на чл. 4, ал.2, вр. Чл. 21 ЗЗДискр., спрямо доц.В. П., на основата на признак „възраст“ и „лично положение“ за датата на издаване на заповед № РД-15-122/20.02.2023 г., като не изпълнила задължението си да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си на едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал.1, т.2 КТ, както и е предписано занапред да спазва стриктно нормите на Р. I, глава II он ЗЗДискр., да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си за едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал.1, т.10, както и да се въздържа от бъдещо допускане на нарушения на действащото антидискриминационно законодателство.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт и издаването му в противоречие с материалноправните разпоредби. Посочва, че неправилен е извода на КЗД, че е налице дискриминация поради обстоятелството, че е приложено основание за прекратяване на трудовия договор, изискващо придобиване на право на пенсия, каквото жалбоподателят пред КЗД преписката не притежавал. Основанието за прекратяване на трудовото правоотношение с доц. П. е регламентирано в разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 10, пр. 2 КТ - при навършване на 65-годишна възраст - за професори, доценти и доктори на науките, освен в случаите

на § 11 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за висшето образование. По делото счита, че не е спорно обстоятелството, че на 07.02.2023 г. В. П., [дата на раждане] , е навършило 65-годишна възраст. Счита, че не е настъпил юридически факт, който да обосновава проявлението на изключението, визирано в чл. 328, ал. 1, т. 10, пр.2 КТ и уредено в § 11 ПЗР на ЗВО, а именно наличието на предложение на катедрения съвет при основното научно звено и решение на Научния съвет за удължаване на трудовото правоотношение с доц. П. до три години. Точно обратното - на редовно заседание на НС на ИФС органът на научното звено е бил информиран за решение на секция „Философия на науката“ да не се предлага за удължаване трудовото правоотношение на доц. В. П.. Работодателят е упражнил правото си на едностранно прекратяване на договора, като на П. е изпратено уведомление, връчено му на 18.01.2023 г. Основанието за прекратяване на трудовия договор, визирано в чл. 328, ал.1, т. 10 КТ, се състои само и обективния факт навършената 65-годишна възраст от изчерпателно изброените категории служители. То не е свързано с придобиване на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Поради това, след изтичането на срока на предизвестие, работодателят е издал Заповед РД-15-122/20.02.2023 г., в която е допусната очевидна фактическа грешка, изразяваща се в обстоятелството, че в текста ѝ вместо „навършване на 65-годишна на възраст и липса на изключението по § 11 ПЗР на ЗВО“ е записано „придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“. Поради това, жалбоподателя, в качеството му на работодател е издал Заповед № РД 15-127/23.02.2023 г., с която е поправил допуснатата очевидна фактическа грешка.

Посочва, че съгласно задължителната практика на Съда на Европейския съюз /Решение от 18 ноември 2010 г. по съединени дела С-250/09 и С-268/09/, прекратяването на трудовото правоотношение при условията на чл. 328, ад. 1, т. 10, пр.2 КТ не представлява проява на дискриминация. Дори и да са налице сравними лица на 65-годишна възраст, на които да са продължени трудовите правоотношения, не е възможно да се обоснове неравно третиране поради обстоятелството, че продължаването е в съответствие с § 11 ПЗР ЗВО, която предвижда една правна възможност, а не императивно изискване. Решението за непродължаване на трудовите правоотношения съгласно посочения законов ред не е в резултат от дискриминационно поведение спрямо жалбоподателя, а е израз на колективни решения на вътрешните органи на Института за философия и социология, взети при упражняване на предоставените им от закона правомощия при условията на оперативна самостоятелност. Не е вярно и че доц. П. е поставен в по-неблагоприятно положение от останалите лица, посочени в справката, защото същите са били уволнени на друго основание - чл. 328, ал. 1, г. 10, пр. 1 КТ - поради придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Щом те са били уволнени на това основание, то логично е същите да са придобили правото преди уволнението. Доколкото в процесния случай доц. П. е уволнен на друго основание, посочените от него случаи не са сравними, поради което са и негодни за установяване на по-благоприятно третиране спрямо жалбоподателя. Моли за отмяна на решението. Претендира разности.

Към жалбата са приложени писмени доказателства, които моли да бъдат приети.

Не са направени доказателствени искания.

Ответният орган - Комисия за защита от дискриминация е представил административната преписка относно оспореното решение. Представено е становище

по жалбата, с която я оспорва като неоснователна.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу решение на петчленен разширен заседателен състав на Комисия за защита от дискриминация, е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган.

Жалбата срещу решението, е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесното решение, тъй като с него се засягат негови права и законни интереси и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства.

Приложената административна преписка следва да бъде приета по делото.

По делото като заинтересована страна следва да бъде конституиран жалбоподателя по административната преписка доц. В. Д. П..

Воден от горното и на основание чл. 154 ал.1 и чл. 157, ал. 1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: проф. Е. Ч., в качеството ѝ на директор на Института по философия и социология, , която да се призове на адреса на адв. П.;
2. Ответник: Комисия за защита от дискриминация.
3. Заинтересована страна: доц. В. Д. П., който да се призове на посочения в списъка на страните адрес;

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици като посочи и представи конкретни доказателства във връзка с твърденията си.

УКАЗВА на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства относно изложените в жалбата му твърдения, от които черпи благоприятна правни последици.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал.1 от АПК в доказателствена тежест на административния орган е да установи, че са били налице фактическите основания, посочени в обжалвания акт и изпълнението на законовите изисквания за издаването му и по-конкретно, че е издаден от компетентен орган, при спазване на правилата за това, както и, че при прекратяване на трудовото правоотношение на доц. В. Д. П., работодателят е извършил дискриминация по двата защитени признака „възраст“ и „лично положение“.

УКАЗВА на ответника по жалбата, че следва да ангажира доказателства относно изложените в оспорвания акт фактически и правни основания.

ДАВА възможност на заинтересованата страна, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, да вземе становище по жалбата.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 41 от Гражданския процесуален кодекс, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 03.10.2024 г.

от 09,50 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

Преписи от ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на жалбоподателя, ответника и заинтересованата страна, ведно със съобщението.

НА ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА да се изпрати и препис от жалбата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: